

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus ad Herodem mittitur Art. & Ho. XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

non est audientia, quis excusandi erit fructus? Sustine igitur & tace, sciens quoniam plus te commendabit humilis poenitentia, quam superba (hoc est, nimium excusata) innocentia. Tertio ij Christum accusant, qui murmurant, qui obloquuntur contra eius providentiam, quare hoc, quare illud permittat, quare illud non vindicet. Accusant item, qui peccata sua naturæ adscribunt: qui, non potui me continere, inquit, neque hæc gratia mihi, qua continentiam data est. Quasi Deus autor tui sit peccati, aut quasi ad peccandum cogaris inuitus. Si non habes gratiam continendi, ora ut habeas. Nunquam deerit auxilium tibi diuinum. Quod quoties tibi defuisse in peccato vitando, quoties ad peccandum te coactum, aut non potuisse non peccare te dicis, toties mentiris, ac Christum inique accusas.

Accusantes
Christū in-
quæ qui sint
mylicæ.

IESUS AD HERODEM MITTITVR.

Articulus XXVII.

Platus autem audiens Galilæam, interrogauit, si homo Galilæus esset. Et ut cognouit, quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem: qui & ipse Hierosolymis erat illis diebus. Herodes verò viso Iesu gauisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil ei respondebat.

Lucæ 23.

HOMILIA XXVII.

Platus Iesum à mortis tam noxa quam sententia pronuntiabat coram Iudæis alienum. Inuenerat enim, calumnia, non veritate illum incusari.

Quapropter commoti vehementius Iudæi, instabant grauioribus accusationibus. *Commouit, inquit, vniuersum populum, docens à Galilæa vsque huc.*

Vide, quid hic accusationis est. In quo commouit, & quomodo populum commouit Christus? In docendo, inquis, in signis faciendis, in curatione infirmorum, in mortuorum suscitatione. Hæc sunt Iudæi opera Christi, quibus motus est populus. Propter hæc enim opera plebs illum sequebatur, quia docebat non sicut vos Pharisei & Scribæ literam, sed spiritum. Docebat, inquam, sicut potestatem habens, & opera quæ nemo alius potuit operari, testimonium dabant de eo. Verum vnde meruit de hoc accusari? Imo cur non meruit propterea laudari, nisi quia vos iniqui iudicem nitimini finistre informare, ut illum commouisse putet populum, fecisse seditionem, docuisseque iniquam eruditionem? Veruntamen quanto iustior est Pilatus, atque vos, qui inuenit, quæ dicitis, falsa. Nihil enim de huius mundi Christus quærit regno, quare imperatori contraire oporteret: sed vbi terrenus imperator non dominatur, Christus regnum habet, quod non est de hoc mundo. Constat igitur, nihil seditionis inesse Christo. Hinc Pilatus Galilæam (volens se ab Iesu iudicando excutere) vbi nominari audierat, & interrogans, Iesum didicerat Galilæum, ipsum ad Herodem, ut ad proprium mittit iudicem. Vide hic, quanto furore

In quo ac
quomodo
Christus po-
pulum com-
mouerit.

Matth. 7.

Ductio Iesu
ad Herodem
quibus iniu-
rijs facta.

H 3

Iesum

Gaudium
Herodis cuiusmodi.

Iesum arripiunt, & quia nihil ad Pilatum impetrauerant, id ipsum in Iesum moluntur retorquere, pluribus ac grauioribus iniurijs in eundem insurgunt, iraq; pleni, Herodi adducunt. Quo cum venissent, impiè pertinaciterq; de eisdem, quorum apud Pilatum ipsum accusauerant, incusant. Ceterum Herodes viso Iesu gaudens est. Non fuit hoc gaudium deuotionis, sed curiositatis. Sperabat enim signum videre ab Iesu. Quod cum desideraret, vt curiosus atq; nouarum rerum appetitor, gaudebat datam sibi occasionem, id quomodo desiderabat impetrandi. Credebat enim se in manu sua habere Iesum, qui quicquid desideraretur, esset factururus, vt regis obtineret gratiam & sui liberationem. Itaq; interrogauit Iesum multis sermonibus, sed nihil ad salutem conducentibus. Ad quæ omnia interrogata Iesus nihil respondit. Neque enim Herodes responsione fuit dignus: quia non deuotus interrogator, sed callidus explorator erat.

Gloria inanis quanto opere fugienda: item quanam bona opera sint vel occultanda, vel palam exhibenda.

Gloria inanis quomodo vitanda.

Opera bona quanam sine scandalo abscondi nequeant.

Matth. 5.

Matth. 6.

Opera bona cuiusmodi abscondenda sint.

Signum aliquod cur fa-

Docemur ostentationem vt pessimam pestem fugere, atq; pro vitanda inani gloria, multa quæ celari absq; scandalo possunt, celare. Quæritur quæ sint, quæ absq; scandalo abscondi non possunt. Ea dico esse, quæ absque diuini præcepti transgressione fieri non possunt: ea item, quæ absque Ecclesiæ contemptu fieri omninè non possunt, verbi gratia: Si occasiones fugis, ne locis temporibusq; suspectis loquaris mulieribus: si renuis, ijs conditionibus stantibus, solus cum sola morari bene optimeq; facis. Quamuis enim fieri possint absq; vlllo peccato, quia tamen non habent speciem bonam, haud carent scandalo. Item in templum ire, ibi non fabulari, sed orare, temporibusq; statutis ieiunare, hæc aliq; id genus omnia, quæ tenemur non negligere, non debemus abscondere: quia si absconderemus, daremus scandalum delicti à nobis. De ijs dictum est: *Luceat lux vestra coram hominibus, vt glorificent patrem vestrum qui in celis est.* Veruntamen non studio debent fieri inanis gloriæ, sed amore Dei, & ob ædificationem proximi, vt ex tuis operibus, ex tua obedientia proximus inuitetur conforteturve ad eadem opera bona, atq; saluti necessaria. Nam si eadem quæ fieri abs te pro tua salute necessarium est, celares, transgressor mox iudicaberis, hominesq; partim ad male iudicandum, partim ad ea quæ mala sunt, imitanda inuitabis. Veruntamen quod alibi dicitur: *Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua,* ad hunc intellectum est dictum, vt inanis gloria, aliavè aut sinistra corruptio, aut intentio vitiosa, nesciat, id est, locum non habeat aut partem in bono opere: imò ad eò esse debet à bono opere exclusa ac aliena, vt quod bonum fit in homine, ab ipsa etiã non percipiatur. Veruntamen sunt alia quædam, quæ non iussa aut præcepta, nec omnibus sunt communia, vt procidere in faciem orando, (extra monasteria, in quibus forte commune & generale est institutum sic fieri) expansis in modum crucis manibus orare, alios sonorosq; in oratione gemitus emittere, &c. illa palam non debent fieri, quia speciem (quamuis absit vitium) habent ostentationis. Hoc modo non debemus coram alijs facere, quæ nullam habent ædificationem: puta singularia quædam, ad quæ laus tantum & admiratio sequitur hæc operantis. Atq; ideo Christus coram Herode noluit signum facere,